

samme Art med Hensyn til Ministerens Stilling overfor Oppositionen i Landstinget. Derimod kunde der maaske være Grund til at beklage, naar man ser paa denne Sags Realiteter, at den højtærede Socialminister ikke har haft Kræfter til overfor sine egne Meningsfæller at gennemføre det Grundsynspunkt, som finder Udtryk i § 2 i Lovforslaget. Nu kunde man jo sige, at det ikke kan gøre saa meget, fordi denne Sag — det forstaar jeg er Meningen — skal vandre videre, og paa dens videre Vej kunde der eventuelt opnaas Enighed. Ja, jeg tror ikke, Mulighederne er gunstige derfor. Der er somme Tider i en Forhandling et Øjeblik, hvor saadant noget kan laves, naar man forstaar sine Ting, og det er muligt, at der ogsaa har været et saadant Øjeblik her, men jeg tror rigtignok, at dersom man venter sig bedre Muligheder under den fremtidige Forhandling, tager man i allerhøjeste Grad fejl. Rent saglig set paahviler der den højtærede Socialminister et betydeligt Ansvar i denne Sag; og jeg vil gerne sige, at dersom Resultatet af det hele skulde blive, at der ikke kom noget Lovforslag ud deraf, saa er det dog ret ejendommeligt at tænke sig, at Aarsagen hertil maaske kan søges i den Stilling, som den højtærede Socialminister og det høje Regeringsparti har taget, og at det i Virkeligheden bliver dem, der eventuelt forhindrer, at de 8 Mill. Kr. stilles til Raadighed til Gennemførelse af Arbejder.

Dersom jeg kunde have faaet Lejlighed dertil, havde jeg gerne stemt for det Ændringsforslag, som er stillet af den ærede Ordfører for det radikale Venstre for § 2's Vedkommende. Maaske havde jeg gjort det ogsaa for § 1's, men ikke for Paragrafen, der omhandler Spørgsmaalet om en øget Bemyndigelse til den højtærede Trafikminister, for jeg finder ikke, at en saadan Bemyndigelse er paakrævet.

Tvede: Det lykkedes altsaa ikke i denne Omgang at naa til Enighed om det foreliggende Lovforslag, skønt der blev gjort en betydelig Indsats med dette for Øje. Under de nuværende vanskelige Arbejdsforhold vilde det efter mit Skøn have været forsvarligt, om Regeringspartiet for at faa Lovforslaget fremmet hurtigst muligt havde givet Accept paa det, hvorom der paa et vist Tidspunkt af Forhandlingerne utvivlsomt var Mulighed for Enighed, og saa havde ladet den kommende Tid om at søge Uoverensstemmelserne udlignet, men denne Vej frem synes ikke egnet til Befaring for Regeringen og dens Parti.

Deri, at det ærede 9de Medlem for 6te

Kreds (Gunnar Fog-Petersen), hvis Parti udgør en Del af Ministeriets parlamentariske Basis, har stillet Forslag om Ændring i Regeringsforslaget, har jeg set en Tilbøjelighed til ogsaa fra den Side at søge Enighed opnaaet om en fælles Affattelse af Lovforslaget, men det ærede Medlems Bestræbelser i saa Henseende har lige saa lidt baaret Frugt som de Skridt, der er gjort fra Partiet Venstres og det konservative Folkepartis Side. Det ærede 9de Medlem for 6te Kreds har taget mere med i sit Ændringsforslag af, hvad der har været forhandlet om i Udvalget, end Flertallet har ment det rigtigt, og derfor maa jeg tilraade at stemme imod det af det ærede Medlem stillede Ændringsforslag. Det viser sig jo ogsaa, at det ærede Medlem udover Nødhjælpsarbejder har taget Betegnelsen „andre Arbejder“ med i sit Ændringsforslag, ikke har bevirket, at det har fundet Naade for Regeringspartiets Øjne; det blev jo af det ærede 11te tingvalgte Medlem (Carl F. Madsen), der talte paa det socialdemokratiske Partis Vegne, afvist lige saa vel som det Ændringsforslag, der er stillet af Flertallet.

Som Forholdene nu ligger, maa det ærede 4de Medlem for 4de Kreds (Laursen) og jeg, der har deltaget i Udvalgsarbejdet, anbefale den foreliggende Flertalsindstilling. Den er udførligt motiveret af den ærede Ordfører, og der er i øvrigt ogsaa i Betænkningen gjort Rede derfor. Flertallet stiller 8 Mill. Kr. til Raadighed for Udlaan i denne Vinter til Iværksættelse af Arbejder i Overensstemmelse med § 32 i Arbejdsløshedsloven af 4. Marts 1924, og yderligere stilles der 2 Mill. Kr. til Raadighed til Forstærkning af Arbejdsløshedsfonden. Altsaa er der i pengeleg Henseende kun 1 Mill. Kr.s Forskel paa Regeringsforslaget og Flertallets Ændringsforslag, og den ene Mill. Kr. anser vi det for unødvendigt at stille Forslag om, idet det jo i Virkeligheden kun er en Overførsel fra Staten til Statsinstitutioner.

Naar min ærede Meningsfælle og jeg for nærværende har ment det rigtigt at lade § 5 udgaa, er det sket med Beklagelse fra vor Side. Vil vilde gerne have set denne Paragraf nærmere udformet. Thi som jeg udtalte ved denne Sags første Behandling her i Landstinget, vil der netop gennem saadanne Bestemmelser kunne gives Beskæftigelse i Erhvervslivet, saaledes at der opnaas en større Aflastning i Arbejdsløsheden, end der ellers muligt sker. Men da det foreløbig kun har kunnet antydes af den højtærede Socialminister, hvilke Retningslinier Ministeren har tænkt at ville følge, og vi endnu er uden positive Forslag